

γιώργος σαμψωνίδης

CONATUS

george sampsonidis

γιώργος σαμψωνίδης

CONATUS

george sampsonidis

επιμέλεια: *Ιρις Κρητικιά*

Curator: Iris Kritikou

στη μητέρα μου

OPHELIA

200 x 100

WHITE SPIRIT

*"D' you want a hand?" he asked,
Taking a step towards her. 'I can manage.'
She answered, feeling for the stairs.
Three times, like that, he tried to reach her.
But, being so little practiced in such gestures,
Three times the hand fell back, and took its place,
Unmoving at his side."*

Bernard O'Donoghue, *Ter Conatus*

Conatus [από το λατιν. *cōnārī*, το *επιχειρείν*]: η προσπάθεια, ο μόχθος, η ασίγαστη τάση, η ορμή. Σύμφωνα με τη φιλοσοφία του Σπινόζα, «η τάση όλων των όντων να υπεραμύνονται της ύπαρξής τους, διατηρώντας την ελπίδα της ευτυχίας που δεν είναι άλλο από τον θεμέλιο λίθο της αρετής».

Στην πρώτη ατομική του έκθεση με τίτλο «Conatus», ο Γιώργος Σαμπωνίδης εφευρίσκει εκ νέου το μαύρο και το λευκό στη ζωγραφική. Μαύρο από στάχτη, λευκό από φτερουγίσματα περιστεριών, τονικό γκριζό της αλήστου μνήμης.

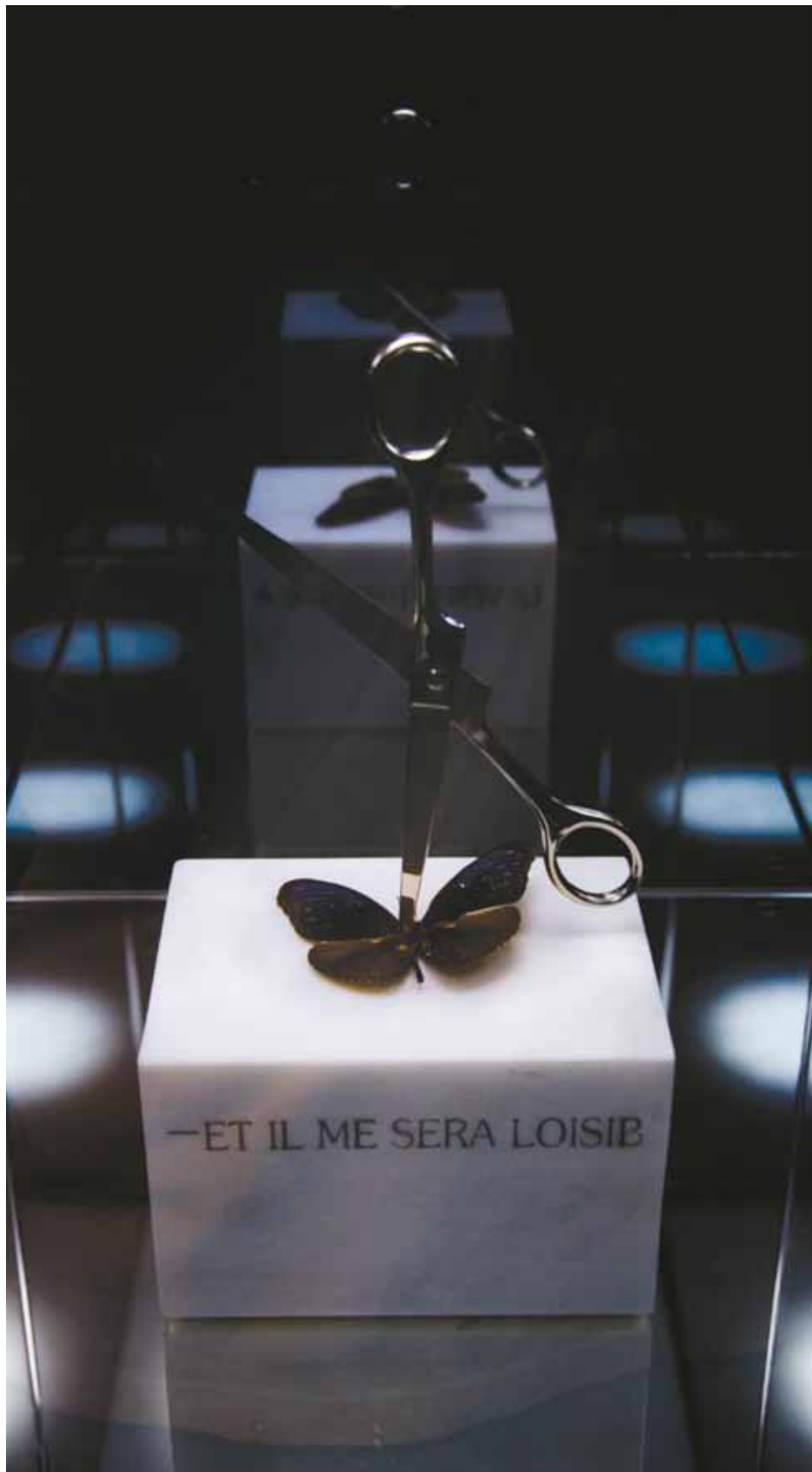
Στο μεταξύ, ο νέος ζωγράφος ταΐζει τις εικόνες του με σκοτεινές φτέρες και φρέσκο χιόνι. Ονειρεύεται χλωμές Οφηλίες που πνίγονται σιωπηλά ανάμεσα στα νούφαρα, αγγελικές βαλκυρίες που θρέφονται με λυκόφως και ταραγμένα χνώτα εφήβων, απαλά κλειστά βλέφαρα μικρών κοριτσιών με ευγενικά μέτωπα που πλαγιάζουν σε τόπους όπου η λήθη διώχνει τη λύπη.

Κι ύστερα σχεδιάζει διάφανα ανεπίδοτα γράμματα στον ανήλικο εαυτό, αινιγματικά χαμόγελα μιας γενέθλιας Τζοκόντας. Κέρνα λουλούδια για την Ιερά Σινδόνη και χειροκίνητους μηχανισμούς του Descartes, ξύλινα έλκηθρα που πνίγονται στις υπερβόρειες λίμνες και στρατιωτικά άρβυλα που χάνονται μέσα στο δάσος. Αιχμάλωτους χρησμούς πεταλούδας που σπαρατίζουν κάτω από τη διπλή ξιφολόγη ενός αιχμηρού ψαλιδιού, επιβεβαιώνοντας την πρώτη μου εντύπωση έναν ακριβώς χρόνο πριν, όταν επισκέφτηκα την πτυχιακή του εργασία: την εξαιρετική δεινότητα του σχεδίου αλλά ταυτόχρονα τη συγκινητική ικανότητά του να ορίζει ένα προσωπικό μαγικό πεδίο στη ζωγραφική ανασύροντας από την αφάνεια το ελάχιστο και επικαλούμενος την «*amor naturalis*», τη φυσική δύναμη εκείνη που σύμφωνα με τον Αυγουστίνο και τον Θωμά Ακινάτη προκαλεί την ανύψωση ή την πτώση κάθε αντικειμένου.

Ζωγραφίζοντας, ζωγραφίζοντας, ζωγραφίζοντας. Δονούμενος από την εξαίσια ποίηση του Tarkovsky και του Rimbaud, ενσκήπτοντας στους φιλοσοφικούς στοχασμούς του Αριστοτέλη και του Dante, του Schopenhauer και του Nietzsche, φιλοξενούμενος σε μυστικά δωμάτια του ξενοδοχείου Waldhaus στο Sils Maria και εισχωρώντας στα άδυτα του Πύργου του Kafka ή του σανατορίου Berghof του Μαγικού Βουνού του Thomas Mann..

Ζωγραφίζοντας, ζωγραφίζοντας, ζωγραφίζοντας. Κινούμενος ανάμεσα σε μικρές κολάσεις και φωτεινά ξέφωτα παραδείσου και αφουγκραζόμενος τις φαιές οικογενειακές του μνήμες στη συνάντησή τους με την τροχιά και τα ταραχώδη ίχνη της νεότερης ευρωπαϊκής ιστορίας.

Τρεις Κρητικού
Νοέμβριος 2013

THE ANOINTING*

153 X 40 X 40

WHITE SPIRIT

*"D'you want a hand?" he asked,
Taking a step towards her. 'I can manage.'
She answered, feeling for the stairs.
Three times, like that, he tried to reach her.
But, being so little practiced in such gestures,
Three times the hand fell back, and took its place,
Unmoving at his side."*

Bernard O'Donoghue, *Ter Conatus*

Conatus [from the Latin *cōnārī*, *effort*, *endeavour*, *striving*]: according to Spinoza's philosophy, the tendency of each thing in and of itself to strive to persevere in its being.

George Sampsonidis, in *Conatus*, his first solo exhibition, re-invents black-and-white anew in painting. Black as ashes, white as the fluttering of doves, tonal gray as in unforgettable memories.

In the meantime, the young painter feeds his images with dark ferns and fresh snow. He dreams of pale Ophelias, who drown silently amongst the waterlilies; angelic Valkyries, who feed on twilight and the anxious breaths of adolescents; the soft sweep of young girls' lashes shielding their eyes under noble foreheads, lying in places where forgetfulness expels sorrow.

And afterwards he draws paper flowers and transparent letters, enigmatic Mona Lisa smiles and Descartes' movement mechanisms; wooden sleds that drown in hyperborean lakes; fluttering captured butterflies, doubly bayoneted by sharp scissors; confirming my first impression exactly one year ago, when I saw his thesis project: his exceptional skill in draughtsmanship in tandem with his moving ability to designate a personal field of magic in painting, vibrating to the transcendent poetry of Tarkovsky and Rimbaud, listening to the philosophical cogitations of Aristotle and Dante, Schopenhauer and Nietzsche, moving between the small hells and bright clearings of heaven, listening to grey family memories and the turbulent footprints of latter-day European history.

Iris Kritikou
November 2013

THE SLEEP OF SORROW

115 X 145

THE WHITE PATH

145 X 200

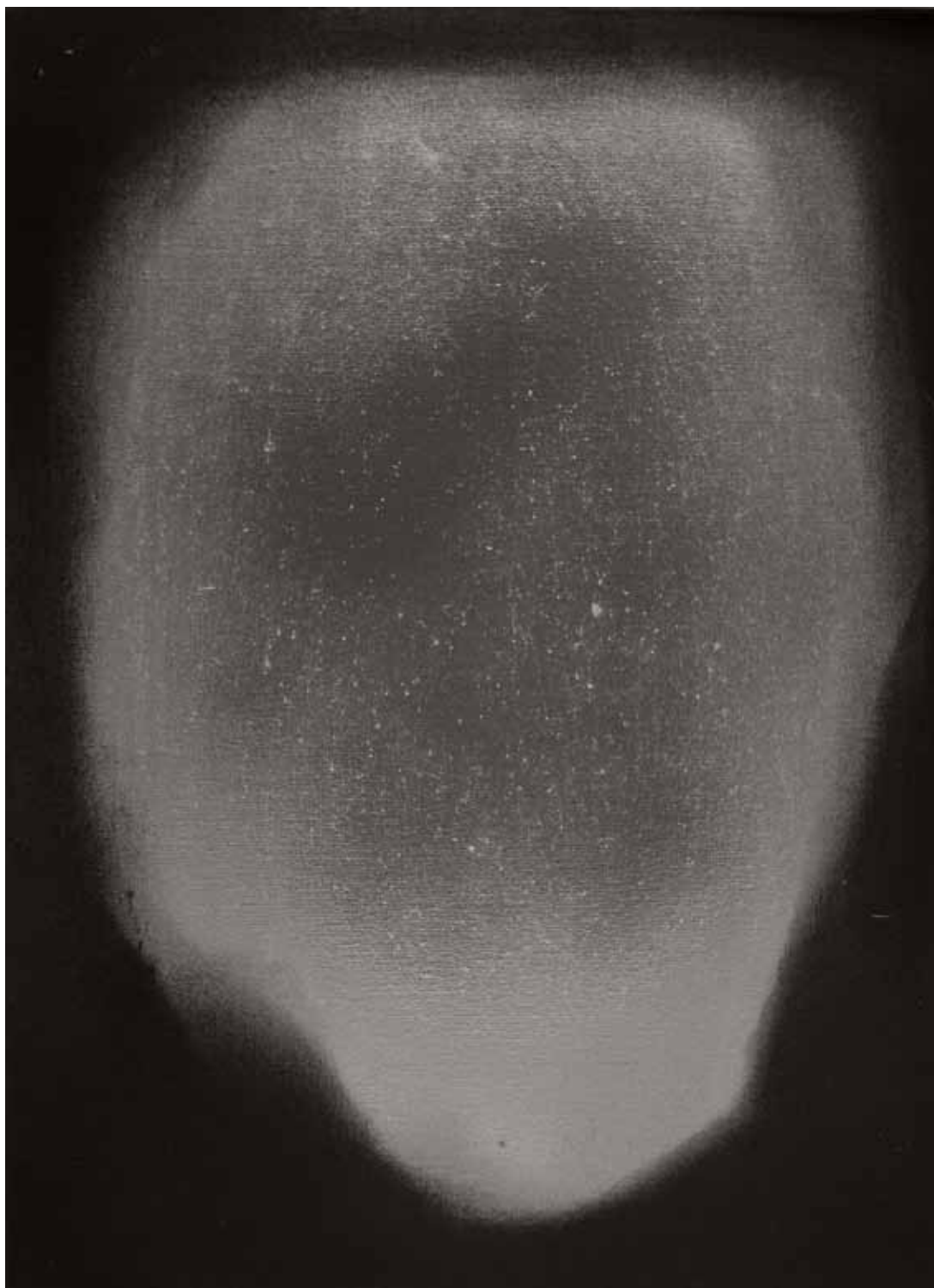
THE RETURN

13 x 10

GAZE

28 x 22

THE PASSAGE [DIPTYCH]

40 X 30 * 22,5 X 25,5

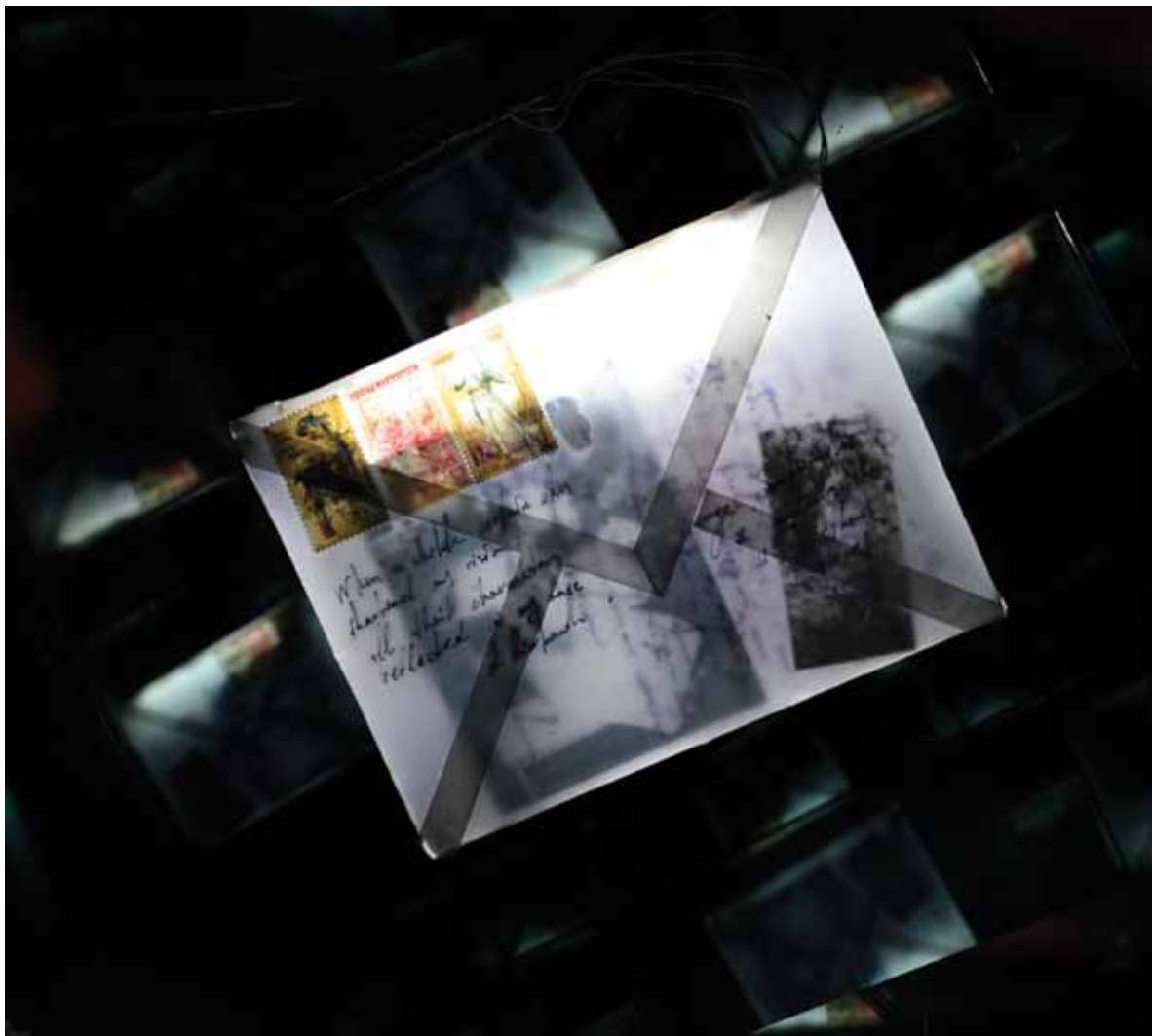
NIKI

25 X 17

ANTICIPATION

65 X 54

THE LOST LETTER*

135 x 38 x 36

* [CONSTRUCTION]

CONATUS*

184 x 86 x 68

photo: Lukas Vasilikos

BIOGRAPHICAL NOTE

Born in 1987

2006 - 2012
Bachelor in Fine Arts
Athens School of Fine Arts

SOLO EXHIBITIONS

Gallery Genesis, Athens, 2013

SELECTED GROUP EXHIBITIONS

2013

Invisible Procession, 13th Cavafia, Gezira Center for Modern Art, Cairo

The Body, Ianos Art Gallery, Athens

Talking About the Future, Melina Cultural Center, Athens

A Shelter for the Generation of '30, Katakouzenos House Museum, Athens

Studios, the Art Foundation (TAF), Athens

2012

6x6x2012, Rochester Contemporary Art Center, New York

2011

Students Biennale of Fine Arts, Eynard Mansion (Cultural Centre of MIET), Athens

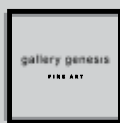
WWW.GEORGE-SAMPSONIDIS.COM

ARTWORK

Andreas Georgiadis [www.elix.gr]

PRODUCTION

G. Kostopoulos Graphic Arts

www.gallerygenesisathens.com